

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

FRANCISZEK KILIMON

(1902—1972)

W dniu 29 marca 1972 r. zmarł po dłuższej chorobie starszy laborant Muzeum Archeologicznego w Gdańsku — Franciszek Kilimon, który przez blisko 20 lat związał się z archeologią i niemal do ostatnich chwil swego pracowitego życia oddawał znaczne usługi w umiłowanym przez siebie zawodzie. W latach 1953—1955 był początkowo pracownikiem Stacji Archeologicznej Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Gdańsku, gdzie dał się poznać jako wzorowy i sumienny pracownik przywracający z wielką umiejętnością pierwotne kształty ceramice gdańskiej X—XIII w., biorąc ponadto udział w pracach wykopaliskowych prowadzonych

w grodzie gdańskim na stanowisku 1. W 1955 r. przeszedł do pracy w oddziale archeologicznym Muzeum Pomorskiego w Gdańsku, wykorzystując nabyte w poprzednim miejscu pracy doświadczenie w kierowaniu pracownią konserwacji ceramiki, prowadząc też jednocześnie konserwację zabytków żelaznych. W okresie tworzenia się oddziału archeologicznego Muzeum Pomorskiego (1958—1961) wykonywał ponadto wiele doraźnych prac porządkowych, co było cenniejsze, że oddział liczył w tym czasie zaledwie kilku pracowników. W 1958 r., z chwilą przeniesienia się oddziału archeologicznego Muzeum Pomorskiego w Gdańsku do nowych pomieszczeń przy ulicy Mariackiej, wraz z pozostałymi pracownikami oddziału przejął na siebie trud przetransportowania pokażnej już wtedy liczby eksponatów, archiwum, biblioteki i inwentarza biurowego. Po przeniesieniu też ze składnicy muzealnej w Gdańsku-Oliwie do nowej siedziby oddziału szczęśliwie ocalałych w czasie minionej wojny wczesnośredniowiecznych łodzi z Gdańska-Oruni I—III i Mechlinek, w pow. puckim, które wymagały natychmiastowej konserwacji, Franciszek Kilimon przystąpił do żmudnej i długotrwałej ich konserwacji, ratując w ten sposób od dalszego niszczenia jedyne w swoim rodzaju pomniki skutnictwa słowiańskiego. Dzięki przygotowaniu dla celów ekspozycyjnych przez pracownię kierowaną przez Zmarłego coraz liczniej napływających z badań terenowych zabytków archeologicznych w postaci ceramiki i wyrobów metalowych, można było w 1961 r. przystąpić do zorganizowania stałej wystawy pt. „Pradzieje Pomorza Gdańskiego”, a następnie

od 1962 r. w autonomicznym już Muzeum Archeologicznym w Gdańsku tworzyć szereg wystaw czasowych, ukazujących wybrane zagadnienia z pradziejów ziemi gdańskiej. Franciszek Kilimon niezależnie od prac wewnątrzmuzealnych brał czynny udział w wielu powierzchniowych, ratowniczych i systematycznych badaniach na terenie województwa gdańskiego, pomagając swoim doświadczeniem archeologom w ratowaniu pomników najdawniejszej przeszłości regionu.

W uznaniu zasług konserwatorskich położonych dla ratowania prasłowiańskich i słowiańskich świadectw przeszłości ziemi gdańskiej. Rada Państwa PRL nadała Franciszkowi Kilimonowi w 1966 r. Złoty Krzyż Zasługi.

Po przejściu w 1969 r. na zasłużoną emeryturę nie zerwał Franciszek Kilimon kontaktu z Muzeum, wykonując mimo podeszłego wieku i postępującej choroby dalsze prace konserwatorskie niemal do ostatnich dni swego pracowitego życia.

Dzięki wrodzonym zaletom charakteru, takim jak skromność i gotowość niesienia w każdej chwili pomocy koleżeńskiej, zaskarbił sobie wśród współpracowników powszechny szacunek i życzliwość. Był wzorem pracownika ofiarnego, uczynnego i posiadającego rzadki dar umiejętności współżycia z ludźmi. Takim też zachowamy Go w naszej trwałej pamięci.

Leon Jan Łuka